

Après La Pluie

Hình như ông Trời mệt: nửa đêm qua hết mưa...nhưng sáng nay không ngờ / một cơn bão sắp tới.

Đó là tin thông báo / của đài Khí Tượng thôi. Sáng, mở cửa nhìn trời, thấy trời quang mây tạnh...

Gió vẫn là gió lạnh (những lát dao mùa Đông). Dĩ nhiên là tôi run. Chuyện đất trời, kệ nó!

Tôi khép cửa cản gió, nhìn vườn hoa tả tơi. Kiếng cửa sổ không lời...chỉ nghe gió lập cập!

Tôi chẳng có việc gấp. Đời tàn như nắng mưa. Đời tàn như bài thơ / giấu đi câu kết thúc...

Những bài thơ tứ tuyệt...chắc hay vì tuyệt tình?...không thì cũng...mong manh? Thí dụ: Thơ Thôi Hộ (*).

Hoa đào Xuân sắp nở, người đẹp thấy năm xưa, bây giờ...sau gió mưa / người ta đi đâu mất?

Thôi Hộ không khóc ngắt / chỉ miên man ý buồn. Ai má đào hoa hương...chỉ còn là quá khứ...

Cửa sổ tôi tiếng gió lập cập bước chân mây...Tôi hôn tôi bàn tay. Tôi tỏ bày như vậy.

Trần Vấn Lệ

(*) Bài Tứ Tuyệt của Thôi Hộ: "Khứ niên kim nhật thử môn trung / nhân diện đào hoa tương ánh hồng. Nhân diện đào hoa hà xứ khứ? Đào hoa y cựu tiếu Đông Phong..."